

За да станете братя и сестри, непрѣмѣнно волята на Отца трѣбва да прѣбѣждва въ душитѣ ви. Никога нѣма да говорите за вашето благородство. Съврѣменнитѣ учени казватъ, че отъ вжглена се образува диамантътъ Азъ оспорвамъ това и казвамъ: Отъ диаманта се образува вжгленътъ. Тѣ казватъ: вжгленътъ, като се стопи, той се прѣчиства и става диамантъ. Азъ казвамъ: диамантътъ, като нѣ е запазилъ блѣсъка си, става на вжгленъ. Когато човѣкъ е праведенъ, чиетъ, той е единъ диамантъ, а когато съгрѣши, той става вжгленъ. Ако си диамантъ, това показва, че не си опетненъ. Отъ грѣшенъ човѣкъ праведенъ не може да стане. Какъ може отъ грѣшенъ човѣкъ да стане диамантъ? Диамантътъ си е всѣкога диамантъ! Около диаманта може да се образуватъ извѣстни наслоявания, и той да потъмнѣе, но то е само едно опрашване отъ вѣнка. И азъ казвамъ: изгорѣлите отъ огънь диаманти сѫ становали вжглени. Кой е този огънь? То сѫ необузданите човѣшки страсти, които сѫ образували всичките тия вжглени. Съврѣменнитѣ учени хора казватъ: голѣма топлина, голѣмо налѣгане се изисква, за да се образува диамантътъ. Тукъ сме съгласни. Диамантътъ се образувава отъ огъня на Божествената Любовь, и при налѣгането на Божията Мѣдростъ, и при дѣйствието на Божията воля. Диамантътъ, този камъкъ, е едно живо, разумно сѫщество. Азъ съмъ срѣщаъ много диаманти, които се оплакватъ и казватъ: „Насъ ни прѣдаватъ все отъ рѣка на рѣка, продаватъ ни, нѣкой каже: „Много хубавъ камъкъ“, вземе ни, но, щомъ се намѣри натѣсно, веднага ни продава. Постоянно ни продаватъ, като овчитѣ и говедата, но заутѣ пѣкъ и ние никога нѣма да имъ разкриемъ нашия животъ, и хората никога нѣма да ни разбератъ; тѣ може да ни продаватъ, колкото искатъ, но на тѣзи хора ние нѣма да разкриемъ нашия животъ“. Говоря фигуративно. Дойде нѣкой праведенъ, а хората го продаватъ отъ едно място на друго. Но съ продаване нищо нѣма да се уреди.